

عنوان مقاله:

بررسی اثر بخشی رویکرد درمانی نظام های زبان مشارکتی بر افزایش میزان خود-کارآمدی زوج های دانشجوی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهشهای مشاوره، دوره 12، شماره 48 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

بتول حامدی - آزاد واحد علوم تحقیقات

عبداله شفیع آبادی - علامه طباطبائی

شکوه نوابی نژاد - تربیت معلم

علی دلاور - علامه طباطبائی

خلاصه مقاله:

دکتر _ دکتر _ دکتر چکیده هدف پژوهش حاضر تعیین اثربخشی رویکرد درمان نظام های زبان مشارکتی بر افزایش میزان خود-کارآمدی زوج های دانشجوی بود. جامعه آماری، دانشجویان متاهل مراجعه کننده به مراکز مشاوره دانشجویی دانشگاه های شهر تهران بودند. نمونه مورد پژوهش 14 زوج بودند که به روش تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل قرار داده شدند. زوجین گروه آزمایش در 8 جلسه درمان شرکت نمودند. داده ها به وسیله مقیاس خود-کارآمدی مقابله با مشکلات چسبی و پرسشنامه جمعیت شناختی، جمع آوری گردیدند. داده ها در ابتدا مطابق با روش تحلیل کوواریانس (تک متغیری) مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. و سپس به منظور تعیین میزان اثربخشی درمان بر هر یک از ابعاد خود-کارآمدی (متغیرهای وابسته)، از روش تحلیل کوواریانس (چند متغیری) استفاده گردید. نتایج نشان داد که زوج درمانی بر اساس رویکرد نظام های زبان مشارکتی بر خودکارآمدی زوج ها اثر دارد و این اثربخشی در سطح $p < 0.001$ معنادار است. همچنین نتایج تحلیل کوواریانس چند متغیری نشان داد که این زوج درمانی بر کلیه خرده مقیاس های خود-کارآمدی زوج هانیز اثر دارد و این اثربخشی در تمام خرده مقیاس ها در سطح $p < 0.001$ معنادار است. نتیجه گرفته می شود که در درمان زبان مشارکتی، درمانگر با ایجاد فرایند و فضایی برای روابط مشارکتی و گفتگوی دو جانبه که در آن، خود-تعریفی ها تبدیل به خود-عاملی می شوند، موجبات افزایش خود-کارآمدی زوج ها را فراهم می سازد.

کلمات کلیدی:

Keywords: Collaborative Language Systems Therapy, Self-efficacy, couples

کلیدواژه ها: رویکرد درمانی نظام های زبان مشارکتی، خود-کارآمدی، زوج ها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1213180>

